

اخبار و گزارش های کارگری 12 اردیبهشت ماه 1403 (اول ماه مه 2024)

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران علیه نظام سرمایه داری
گسترده تر و مستحکمتر باد همبستگی کارگران در راه دستیابی به مطالباتشان

نه به اعدام

نه به دستمزد بخور و نمیر

نه به اذیت و آزار مهاجرین منجمله کارگران میهمان

نه به حجاب اجباری

نه به جنگ

زنده و جاوید باد 12 اردیبهشت روز معلم سالروز به قتل رسیدن دکتر خانعلی مقابل مجلس در
سال 1340 بدست دژخیمان رژیم سلطنتی

- گرد همایی کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه بمناسبت روز جهانی کار
- گرد همایی کارگران بازنشسته کرمانشاه مقابل اداره کل کار استان کرمانشاه همزمان با روز جهانی کار و روز بزرگداشت مقام معلم
- گرد همایی کارگران بازنشسته اراک همزمان با روز جهانی کار
- گرد همایی کارگران بازنشسته تهران مقابل سازمان تأمین اجتماعی همزمان با روز جهانی کارگر
- حضور تعدادی از معلمان و اعضای کانون صنفی معلمان بر سر مزار ابوالحسن خانعلی در روز معلم. خانعلی در روز ۱۲ اردیبهشت سال ۱۳۴۰ در تجمع صنفی معلمان در میدان بهارستان با شلیک گلوله سرگرد شهرستانی، جان باخت. یادش گرامی
- دیدار جمعی از معلمان و تعدادی از اعضای کانون صنفی معلمان با جعفر ابراهیمی پس از آزادی از زندان قزلحصار در روز بزرگداشت مقام معلم
- قطعنامه مشترک سه تشکل صنفی کارگری و معلمان به مناسبت یکم می روز جهانی کارگر
- بیدارزنی: روز جهانی کارگر، روز تمامی زحمتکشسان و مزدبگیران، مبارک باد
- بیانیه کانون صنفی معلمان ایران (تهران) در گرامی داشت روز معلم، اردیبهشت ۱۴۰۳
- پیام انجمن صنفی فرهنگیان خراسان شمالی به مناسبت هفته معلم.

- کانون صنفی معلمان همدان :

دوازدهم اردیبهشت « روز ملی معلم » و سالروز شهادت ابوالحسن خاندلی در اعتراضات صنفی معلمان در مقابل مجلس شورای ملی در سال ۱۳۴۰ را گرامی می‌داریم.

- ادامه تجمع اعتراضی کارگران کارخانه کاغذ پارس نسبت به سطح پایین حقوق و عدم تبدیل وضعیت و وعده های توخالی مسئولان با برپایی تجمع مقابل فرمانداری شوش

- تجمع اعتراضی اهالی روستای دج چابهار نسبت به نداشتن آب شرب و بی‌تفاوتی مسئولان

- آخرین خبراز بازداشتی های اهواز مقابل اداره کل تامین اجتماعی خوزستان

- احضار شانزده فعال صنفی معلمان به اداره اطلاعات توسط نهادهای امنیتی سندج

- تائید محکومیت محمد عابدینی فعال صنفی فرهنگیان استان خراسان رضوی در دادگاه تجدیدنظر

- بیوک لازمی فعال صنفی فرهنگیان البرز به ۶ ماه انفصال از خدمت محکوم شد

- احضار اسماعیل عبدی به اطلاعات سپاه

- احضار و بازجویی از مظفر صالح‌نیا توسط اداره اطلاعات سندج

- احضار رامین کریمی فعال کارگری به ستاد خبری وزارت اطلاعات شهر سندج

- مطهره گونه‌ای دانشجوی تبعیدی دندانپزشکی دانشگاه تهران و دبیر سیاسی سابق انجمن اسلامی دانشگاه تهران، امروز، چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت پس از احضار تلفنی توسط اطلاعات سپاه بازداشت شد.

*****

*گرد همایی کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه بمناسبت روز جهانی کار

*گردهمایی کارگران بازنشسته کرمانشاه مقابل اداره کل کار استان کرمانشاه همزمان با روز جهانی کار و روز بزرگداشت مقام معلم

شعارها:

«تجمع اعتراض حق مسلم ماست»

«بیکاری تورم بلای جان مردم»

«شورای عالی کار حامی سرمایه دار»

«توماج صالحی آزادباید گردد»

«روسی را رها کن فکری بحال ما کن»

«تا حق خود نگیریم از پای نمی نشینیم»

تصاویر:

**قطعنامه پایانی تجمع مشترک انجمن صنفی فرهنگیان شاغل و بازنشسته و بازنشستگان مطالبه گر
تامین اجتماعی کرمانشاه و بازنشستگان سایر صندوق ها**

امروز چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت مصادف با اول ماه می ، روز جهانی کارگر و همچنین روز معلم
میباشد.

این دو مناسبت باشکوه، که نماد مبارزه ی کارگران و معلمانی ست که علیه فقر و تبعیض و ستم
پیاخاسته و خواهان یک زندگی همراه با رفاه و برابری بوده و هستند، و تداوم این راهی که همواره از
نسلی به نسل دیگر سپرده تا شعله ی مبارزات حق جویانه اش در تقابلی نابرابر، هیچگاه خاموش
نگردد را گرامی میداریم.

این شرایط و اوضاع اسفبار معیشتی همراه با تورم افسارگسیخته و غیر قابل تحمل، الزاما همه ی
معترضین به وضعیت موجود را روانه ی کف خیابان نموده است، چرا که در میان مسئولین ذیربط
نیز گوش شنوایی برای شنیدن مطالبات ما وجود ندارد و آنها با عملکرد خود و بی توجه به خواست‌ها
و نیازهای جامعه، بطور هر روزه، به لحاظ اقتصادی برای کسانی که خود از تولید کنندگان ثروت و
سرمایه های اجتماعی این سرزمین بوده و هستند، عرصه را تنگتر نموده و حضور در خیابان را
بعنوان تنها گزینه ی دادخواهی اقشار مختلف مردم، به ما تحمیل نموده اند.

متأسفانه این بی توجهی طی سالهای اخیر، زندگی همه ی مردم اعم از بازنشستگان، کارگران، معلمان ، پرستاران، کشاورزان ، مالباختگان ، معلولان، بیکار ماندگان را در بر گرفته و ناچار شده اند علیه این نابسامانی و فشارهای بی وقفه ی زندگی فریاد میزنند.

خواستههای بر حق و بر زمین مانده ما بازنشستگان را بشرح ذیل اعلام میداریم:

۱ --اجرای ماده 85 قانون مدیریت خدمات کشوری

۲--اجرای ماده 54 تامین اجتماعی پیرامون خدمات درمانی مکفی و رایگان

۳--اجرای ماده 125 قانون مدیریت خدمات کشوری

۴-اجرای ماده 96 تامین اجتماعی در خصوص افزایش حقوق مطابق با هزینه های واقعی زندگی

۵-آزادی کارگران و معلمان زندانی بدون قید و شرط زیرا آنان خواستی غیر از بهبود معیشت و آموزش رایگان و فارغ از تبعیض برای همگان، ندارند.

۶-بازگشت بکار معلمان و کارگران اخراجی .

۷-مهار تورم بگونه ای که تاثیر مستقیم آن در بازار و سفره های خالی ما نمایان گردد نه در قالب اعداد و ارقام ساختگی.

ما بازنشستگان مطالبه گر نه تنها قانون شکن نیستیم بلکه برای دستیابی به حقوق خود تقاضای اجرای مر قانون را داریم.

و پیمان بسته ایم که تا محقق شدن خواسته هایمان، همچنان کف خیابان وعده گاه مطالبه گری ما باشد.

راهپیمایی و گردهمایی کارگران بازنشسته مشهد همزمان با روز جهانی کار با شعار«معیشت منزلت حق مسلم ماست»

*گردهمایی کارگران بازنشسته اراک همزمان با روز جهانی کار

*گردهمایی کارگران بازنشسته تهران مقابل سازمان تأمین اجتماعی همزمان با روز جهانی کارگر
 روز چهارشنبه 12 اردیبهشت همزمان با اول ماه مه، جمعی از کارگران بازنشسته تهران مقابل سازمان تأمین اجتماعی تجمع کردند.

*حضور تعدادی از معلمان و اعضای کانون صنفی معلمان بر سر مزار ابوالحسن خانعلی در روز معلم. خانعلی در روز ۱۲ اردیبهشت سال ۱۳۴۰ در تجمع صنفی معلمان در میدان بهارستان با شلیک گلوله سرگرد شهرستانی، جان باخت. یادش گرامی

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران
*دیدار جمعی از معلمان و تعدادی از اعضای کانون صنفی معلمان با جعفر ابراهیمی پس از آزادی از زندان قزلحصار در روز بزرگداشت مقام معلم

***قطعنامه مشترک سه تشکل صنفی کارگری و معلمان به مناسبت یکم می روز جهانی کارگر**

امروز اربابان قدرت و ثروت، ما را در وضعیتی قرار داده اند که استثمار، غارت و خشونت تنها ابزار فرمانروایی آنهاست. در این حکمرانی دینی/ سرمایه محور، انسان هیچ موجودیت به رسمیت شناخته شده ای ندارد، آنچه در این مناسبات اجتماعی مادیت یافته، مرگ زندگی است.

اعضای طبقه ی در قدرت، محصول یک دروغ بنیادین به نام وعده جامعه " برابر و آزاد " و فرایند مبتذل سازی این مفاهیم انسانی به سرقت رفته هستند، بر بنیاد همین رویه ضد بشری است که اقلیت فرادست و اکثریت فرودست باز تولید می شوند. همان اقلیتی که کار نمی کنند و زندگی می کنند و اکثریتی که کار می کنند و زندگی نمی کنند.

این ستمگری تمامیت خواه، بر گرفته از یک ایدئولوژی خشونت پیشه، مقید به استثمار و غارتگری مشروع شده ای است که انسان و جهان آن، کالایی است برای بازاری که شکنجه، خون و مرگ در آن عادی سازی شده است.

زن در این مناسبات کاملاً نابرابر و مرد/ پدر سالارانه، ابزاری است که فقط به تملک قدرت در می آید، هر نوع اختیاری از وی سلب شدنی است.

بسط و تعمیق بردگی و نیندیشیدن، بواسطه ساز و برگ ایدئولوژیک حاکمیت، از همان سنین کودکی، راه را بر رهایی، برابری و انسان شدن بسته است .

این جهان برساخته از خشونت، استثمار و غارت، ما را برای باقی ماندن در حوزه انسانی، زندگی خواهی، خود بنیادی مسئولانه، آگاهی منجر به رهایی و برابری فرا می خواند.

ما معلمان، کارگران، بازنشستگان و مردم تحت ستم، بر این باوریم، که ساختن جهانی برخوردار از اراده‌ی انسان‌های آزاد، ممکن و شدنی است، و با اتکا به همین سرمایه اجتماعی با اقتدار و عقلانیت اعلان می‌کنیم:

۱ (تداوم بخشیدن به جنبش #زن_زندگی_آزادی؛ و نیز، ارتقاء، گسترش و عملی ساختن منشور مطالبات حداقلی تشکل‌های صنفی و مدنی مردم ایران، که راه‌هایی مردم‌ستمدیده ما از چنگال استبداد حاکم می‌باشد)

۲ (ما به عنوان انسان آزاد، حق‌رهایی از بردگی، خشونت و استثمار سیستماتیک را با هر روشی که مردم اتخاذ کنند، داریم).

۳ (ما حق تعیین سرنوشت سیاسی، اقتصادی و اجتماعی، مبتنی بر یک انتخابات آزاد و با روشی کاملاً دموکراتیک، برای تغییر بنیادین در این حوزه‌ها را داریم).

۴ (ما حق دانستن، آموزش، آموزش به زبان مادری و تدریس برای همگان قائلیم، هیچ فردی نباید توسط آموزش رسمی حکومتی، متحمل تحقیر، تهدید و دآوری مغرضانه عوامل ایدئولوژیک حکومت گردد).

۵ (ما حق داریم هر امری را که بواسطه قدرت حاکم، مقدس انگاشته شده است، نقادانه و بر مبنای دانش و خرد انسانی، بدون هراس از سرکوب، بازبینی کنیم، چون "مقدسات همواره موجد قساوت بوده‌اند".

۶ (زنان در جامعه ما بواسطه سنت، مذهب، سیاست دینی، خانواده، نهادهای آموزشی و قوانین برگرفته از آن، مورد ستم مضاعف قرار گرفته‌اند؛ برای رهایی از این ستم، زنان حق انتخاب سبک زندگی به معنای اعم آن دارند).

اذعان داریم طرح نور که اعلان جنگ با مردم است، توسط خشم مقدس و انقلابی مردم برچیده خواهد شد.

۷ (آزادی بی قید و شرط تمامی فعالان صنفی از زندان، لغو تبعید و دعوت به کار اخراج شدگان در حوزه‌های مختلف فرهنگی، کارگری، زنان، محیط زیست و...)

۸ (کارگر برده‌ی هیچ ارباب و سیستمی نیست. بهره‌کشی انسان از انسان، تحت هر قراردادی محکوم است، کارگران حق دارند با هر تجربه و دانشی از این منطق انباشت سرمایه به سبب سلب مالکیت از نیرو و ابزار کار، توسط کارفرمایان و سیستم‌های سرمایه‌داری رها شوند).

۹ (طردشدگان، به حاشیه رانده شدگان، اقلیت‌های مذهبی، قومی و... باید به متن زندگی برگردند).

۱۰ (صلح خواست واقعی زندگی خواهی ماست، ایجاد صلح در منطقه و جهان منجر به شکست دائمی حاکمان بزرگ و کوچک منطقه‌ای و جهانی می‌گردد، آنانکه بقای خود را در کشتن مردم واقعی می‌دانند).

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه

اتحادیه آزاد کارگران ایران

*بیدارزنی: روز جهانی کارگر، روز تمامی زحمت‌کشان و مزدبگیران، مبارک باد

اول ماه می، روز جهانی کارگر، فقط تاریخی تقویمی برای درج تبریک‌ها به جامعه‌ی کارگری نیست. این روز که در دل خود بیش از دو قرن مبارزه و مقاومت و اعتصاب کارگران برای احقاق حقوق انسانی و مادی‌شان را جای داده است، بر پای‌بست تلاش نیروهای کار و خون کارگران در مسیر مبارزات و اعتصابات شکل گرفته است.

طی یک سال گذشته، خیابان‌ها، کارخانجات و واحدهای تولیدی شهرهای کشور مملو از کارگران، بازنشستگان، معلمان و پرستارانی بود که برای دریافت معوقات مزدی، اعتراض علیه اخراج (با ادبیات بازار آزاد که تعدیل نیرو می‌نامند) و بازپس‌گیری شان انسانی که توسط سیاست‌های نئولیبرالیستی حاکم، به یغما رفته است، باز هم دست به اعتصاب زدند و تجمعات اعتراضی خود را پیش بردند.

روز جهانی کارگر، فرصتی دیگر باره برای گفتن از تبعیض‌های شدید علیه زنان کارگر است. بنا بر آخرین گزارش مرکز آمار ایران، سهم اشتغال زنان در بازار کار، کماکان ۱/۱۳ است که نشان از «تبعیض جنسیتی» عیان در بازار کار دارد. از اردیبهشت سال گذشته تا کنون، «عدم ایمنی در محیط کار» برای زنان کارگر با شدتی حداکثری همراه بوده است و مرگ دو کارگر زن در پی فقدان ایمنی در محیط کار، همچنین آمار مصدومیت‌های جبران‌ناپذیر زنان کارگر، حاکی از آن است که جان کارگر، هیچ‌گونه ارزشی برای کارفرمایان و حاکمیت قانون‌گذار ندارد.

زنان کارگر در ایران با کفهی سنگین محرومیت از قراردادهای کاری و بیمه مواجهند. ذکر این نکته لازم است که ۴/۶۳ درصد از جمعیت زنان مشغول به کار در شهرهای کشور در رده‌ی «مشاغل غیررسمی» جای می‌گیرند! این بدان معنی است که هیچ‌گونه قرارداد کاری، حق بیمه و به تبع آن، برخورداری از حقوق بازنشستگی و یا حق درمان کارآمد، برای آنان در نظر گرفته نشده است.

نکته‌ی دیگر، محرومیت از «کنوانسیون منع خشونت و آزار زنان کارگر» برای زنان کارگر در ایران است. خشونت‌ها و آزارهای جنسی علیه نیروهای کار زن یکی از عوامل خشونت‌باری است که در گستره‌ی دیگر تبعیض‌های صورت گرفته بر سر دستمزد، موقعیت شغلی برابر و رشد توانایی‌های زنان، کمتر مورد بررسی قرار می‌گیرد. بر اساس نظرسنجی صورت گرفته توسط کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری از ۱۰۴ اتحادیه کارگری عضو این مجموعه در ۶۶ کشور، بیش از ۹۲ درصد از آن‌ها برای تضمین تصویب و اجرای کنوانسیون ۱۹۰ و اصلاحیه ۲۰۶ سازمان جهانی کار در تلاشند.

اول ماه می، زمانی برای یاد کردن از تمامی زنان کارگر است. زنان مشغول به‌کار در واحدهای تولیدی، کارگاه‌ها، کارخانجات، بخش‌های مختلف خدماتی و درمانی، زنان کشاورز، زنان دستفروش

و تمامی زنان مشغول به کار در «مشاغل غیررسمی» و «بی‌ثبات‌کاری» که زیر سایه‌ی تبعیض‌های جنسیتی، اقتصادی و نژادی، برای گذران زندگی به کار مشغولند.

اول ماه می، فرصتی برای تاکید بر حقوق از دست‌رفته‌ی زنان مهاجر -به‌ویژه افغانستانی- و ستم مضاعف علیه آنهاست. زنانی که درصد عمده‌ای از آمار نیروهای کار در بخش‌های تولیدی پوشاک و خدماتی را عهده‌دار هستند و از تمامی حقوق اساسی خود محرومند.

همچنین در این روز، از فعالان کارگری که به‌خاطر فعالیت‌های خود در جهت احقاق حقوق کارگران و زحمت‌کشان با بازداشت، پرونده‌سازی امنیتی و حبس مواجه شدند، یاد می‌کنیم.

ما در کنار بی‌شمار برادران کارگر و فعالان کارگری محبوس در زندان‌ها، از زنان فعالان کارگری محبوس در زندان‌ها می‌گوییم.

اول ماه می بر تمامی زنان کارگر و همچنین «شریفه محمدی»، «ریحانه انصاری»، «ناهد خداجو» و «آنیشا اسداللهی» گرامی باد. زنانی محبوس در زندان که برابری در تمامی سطوح را برای زنان، طلب می‌کنند.

زنده‌باد آزادی و برابری

*بیانیه کانون صنفی معلمان ایران (تهران) در گرامی‌داشت روز معلم، اردیبهشت ۱۴۰۳

یاد بعضی نفرات

روشنم می‌دارد

قوتم می‌بخشد

راه می‌اندازد

گرامی می‌داریم نام و یاد تمامی معلمانی که از گذشته تاکنون با تلاش‌های آموزشی و علمی، فردی و جمعی، کنش‌ها و تکاپوهای برابری خواهانه و آگاهی‌بخش، در راه رشد و توسعه این سرزمین و فرزندان‌شان تلاش نموده با وجود تمامی دشواری‌ها، کمبودها، محدودیت‌ها، تنگ نظری‌ها و انحصارطلبی‌های شیفتگان قدرت، با درک مسئولیت انسانی و اجتماعی حرفه معلمی، پاپس نگذاشته و هریک به فراخور توان خود قدمی به پیش برداشته‌اند.

اردیبهشت را به درستی می‌توان ماه معلمان تاثیرگذار نامید. زادروز دو معلم برجسته در اول و نوزدهم (زهرا کیا(خانلری)، جبار باغچه بان) و درگذشت دو معلم شاخص (محمد بهمن بیگی و ابوالحسن خانعلی) در یازدهم و دوازدهم این ماه، می‌تواند مهمترین دلیل برای بزرگداشت مقام معلم و پرداختن به مسائل معلمان که بخشی از مسائل آموزش و پرورش و ادامه کاستی‌ها و بی‌تدبیرهای کلان مدیریتی کشور است، در ماه اردیبهشت باشد.

این روزها بیش از هر زمان دیگر شاهد پافشاری لجوجانه و بی‌منطق هسته سخت قدرت بر روش‌های شکست‌خورده چهل و پنج سال اخیر هستیم. این روند، پرداختن صرف به کاستی‌ها و

ناکارآمدی‌های مزمن در آموزش و پرورش را دشوار می‌کند اما بیان این مسائل نه به معنای نادیده گرفتن و بی توجهی به مسائلی است که جامعه در کل و معلمان به عنوان بخشی از این جامعه به آن گرفتارند، بلکه کاملاً در این راستاست که وضعیت به شدت وخیم کنونی آموزش و پرورش تالی فاسد همان سیاست‌های کلانی است که جامعه را به ستوه آورده و آماده انفجار نموده است.

اگر آموزش و پرورش چندین دهه است که دچار کسری بودجه مزمن بوده و از انجام ابتدایی‌ترین وظایف خود در زمینه تامین آموزش رایگان و باکیفیت امتناع می‌نماید، نتیجه مستقیم سیاست‌های نظامی‌گری حکومتی است که با درکی ناهمزمان با دنیای جدید، امنیت را صرفاً در خرید، ساخت و ذخیره سلاح‌های جنگی دنبال می‌کند و قدرت را در تحمیل خواسته‌های اقلیتی متحجر به جامعه‌ای پویا، با انگیزه رشد و ترقی بالا، می‌جوید. لذا نمی‌تواند یا نمی‌خواهد ببیند که آموزش به عنوان مهمترین عامل دستیابی به همبستگی ملی را به عاملی برای شکاف‌های عمیقتر اجتماعی تبدیل کرده؛ با تحمیل تنگ نظری‌های ایدئولوژیک به جای آموزش صلح و مدارا، به عاملی برای نفرت پراکنی و اعمال انواع تبعیض‌های جنسیتی، عقیدتی و قومی تبدیل شده و با رها کردن سرمایه گذاری‌های ضروری در این امر بنیادین اجتماعی و کالایی نمودن آموزش، نه تنها فرصت حداقلی برای کودکان محروم این سرزمین را از بین برده، مدرسه را از یک نهاد اجتماعی به یک بنگاه اقتصادی تبدیل کرده، تحرک طبقاتی را که لازمه رشد و پیشرفت هر جامعه‌ای است نیز از آن گرفته است. با تمرکزگرایی شدید در نظام آموزش که بازتاب نظام سیاسی غیردموکراتیک، متمرکز و حلقه مداوماً تنگتر شده شرکای قدرت است، نه تنها ابتکار و خلاقیت در بدنه نظام آموزشی را از بین برده، راه را بر آموزش براساس تفکر انتقادی مسدود نموده؛ معلم و دانش‌آموز را به سان سربازانی گوش به فرمان می‌خواهد که هرگونه سخن، اندیشه و عمل متفاوت از آنان را بر نمی‌تابد. هجوم همواره به تشکل‌های مستقل در حوزه آموزش و هر حوزه اجتماعی دیگر دست کم در سه دهه اخیر و پرونده سازی‌های متعدد برای معلمان و کنش‌گرانی که نشانی از مخالفت با سیاست‌های جاری در نظام آموزشی داشته‌اند به ویژه در سال‌های اخیر، بهترین گواه چنین رویکردی است.

کانون صنفی معلمان بر این باور است که برای برون رفت از این شرایط که جز فروپاشی اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی سرانجام دیگری نخواهد داشت، بازاندیشی بنیادین انتقادی در مبانی نظری و سازوکارهای مدیریتی نظام آموزشی که سرریز مبانی نظری و سیاسی ایدئولوژی حاکم است، راه دیگری نمی‌توان یافت.

سازوکارهای موجود که تجربه زیسته ده‌ها هزار معلم و میلیون‌ها دانش‌آموز است، اداره مدرسه را به اعمال عریان قدرت و خشونت کشانده با روش‌هایی که نهایتاً مقاومت دانش‌آموزان و معلمان را ایجاد کرده است؛ آثار نه تنها شکست آن که نتایج وارونه هدف‌های دنبال شده را، به وضوح در میان اکثریت دانش‌آموزان حتی در مقطع ابتدایی می‌بینیم.

امروزه به استناد مشاهدات عینی فراوان، اکثریتی از دانش‌آموزان، معلمان و حتی والدین در مقابل گفتمان رسمی نظام آموزش قرار دارند یا دست‌کم با آن همسو نیستند و همه کنترل‌ها و تغییرات کتاب‌های درسی و سرکوب تشکل‌های صنفی مستقل و اخراج و انفصال و محدودیت‌ها و محرومیت‌های معلمان نزدیک به آنان، روانه کردن طلاب به مدرسه و سپردن مدیریت مدارس به حوزه‌ها و نهادهای نظامی، بیش از آنکه سوژه مطلوب نظام سیاسی، یعنی فرد "مومن" را پرورش

دهند یا تقویت کنند، به مقاومت‌های آگاهانه و ناآگاهانه علیه این نظام و تفکر سوق داده‌اند، به جای رساندن به "حیات طیبه" به وادی دین‌گریزی و حتی دین‌ستیزی کشانده‌اند.

تنها با چنین بازنگری در مبانی نظری و سازوکارهای مدیریتی و تغییرات بنیادین و واقعی است که می‌توان امیدوار بود وزارت آموزش و پرورش از حیاط خلوت و ابزار سلطه نیروهای مسلط سیاسی به مدار اصلی خود برگردد، جایگاه مناسب خود در توسعه کشور را بازپس گیرد. کارکرد اصلی خود برای ایجاد فرصت‌های برابر در آموزش برای همه کودکان این سرزمین با هر زبان، مذهب و جنسیت را بازیابد، بودجه کافی برای تامین هزینه‌های لازم را در اختیار داشته باشد (سهم آن از کمتر از ده درصد کنونی به دست کم بیست درصد و بالاتر در بودجه عمومی کشور برسد)، معلمان و بدنه نظام آموزشی جایگاه شایسته خود در نظام آموزش، مدیریت و طراحی آموزشی و فرصت بروز خلاقیت و ابتکار فردی را داشته باشند و به دانش‌آموزان به عنوان انسان‌هایی مستقل با فرهنگ‌ها و توانایی‌های متفاوت و البته محور آموزش، نگریده شود.

کانون صنفی معلمان ایران (تهران)

۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۳

*پیام انجمن صنفی فرهنگیان خراسان شمالی به مناسبت هفته معلم.

شادباش از سر رسم و ادب

غم مباد بر واقعیتی که هست!

#روزملی_معلم و هفته بزرگداشت معلم را بر تمامی جامعه‌ی ایرانی بویژه خانواده بزرگ آموزش و پرورش و همکاران فرهیخته فرهنگی شادباش می‌گوییم.

از آنجا که ناکارآمدی سیاست‌های حاکمه طی سالیان دراز وضعیت کلی آموزش و پرورش (شرایط دانش‌آموزی و معلمی) را نیز همچون کلیت جامعه به بحران کشیده است، باید چنین واقعیت تلخ نومیث کنند را تسلیت گفت!

معلم بخاطر شرایط سخت زندگی و شرایط وحشتناک تورم و گرانی، ناترازی دهشتناک دخل و خرج در سایه‌ی عدم توجه دولتیان و مجلسیان دوره‌های مختلف، مغموم و نومید بدنبال شغل‌های چندگانه و دور از شأن و جایگاه معلمی رفته‌اند. دانش‌آموزان از دیدن اوضاع معلمان خود ناامید از آینده یا به درس و آموزش توجه نمی‌کنند یا در آرزوی فراهم شدن شرایط فرار از کشور بواسطه تحصیل، برنامه‌ریزی دارند!

اختلاف طبقاتی بین دانش‌آموزان در مدرسه و فاصله فاحش مدارس خاص با مدارس عادی و دولتی خود معظلی بزرگ است بر آرامش روانی معلمان و مدیران و این فاصله رو به فزونی است.

امروزه مشکلات فراوانی از جمله فقدان امکانات آموزشی بروز در اکثر مدارس کشور، وجود مدارس غیر ایمن و حتی در برخی نقاط کشور مدارس کپری و خشت و گلی، کلاس‌های پر ازدحام با جمعیت‌هایی گاه‌ها بالای چهل نفر، گرفتاری‌های معیشتی فرهنگیان، عدم استخدام نیروی جوان خلاق

و کم توجهی به نیروهای متخصص برای آموزش و ... موجب گردیده که آینده ای تاریک را در آموزش و پرورش و بدنبال آن در جامعه انتظار بکشیم.

مسئولین کشور بارها و بارها از چشم اندازهای بلند در آموزش و پرورش سخن گفته اند و برای بهبود اوضاع معیشتی معلمان هر ساله صحبت از قوانین جدید میکنند ولی در عمل هر روز شرایط اسفناکتر می‌شود.

انجمن صنفی فرهنگیان خراسان شمالی انتظار دارد، فاصله گفتار و کردار کاربدستان در حوزه آموزش و پرورش در جامعه عینیت بخشیده شود و پندارها بر جلب اعتماد، تزریق روحیه امید و آرامش در بین دانش آموزان و معلمان باشد و این به عمل نخواهد گرایید مگر پای سخن و درد دل فرهنگیان کنشگر و دلسوز بنشینند و از تقابل و برخوردهای قهری و محکومیت‌های بی دلیل دست بردارند.

#جای معلم زندان نیست!

انتظار است آموزش و پرورش از سیاست زدایی پاک شود و مدیریت خورد و کلان را بر اساس توانمندی افراد و میزان محبوبیت بین معلمان چیدمان گردد نه براساس نیروهای ستادی ریاست جمهوری و نمایندگان مجلس.

از فرهنگیان و همکاران عزیز نیز انتظار می‌رود با مطالعه روزانه دانش خویش را بروز نگهدارند و برای آموزش و تربیت آینده سازان از هیچ تلاش و محبتی در کلاس و مدرسه با دانش آموزان دریغ نوزند. مطالبات خویش را در چارچوب قانون خواهان شوند و کاستیهای این حوزه را به مسئولین گزارش دهند و پیگیر رفع آنها باشند.

بامید روزهای روشن در سایه همدلی و گسترش اعتماد عمومی.

دوازدهم اردیبهشت ۱۴۰۳

انجمن صنفی فرهنگیان خراسان شمالی

*کانون صنفی معلمان همدان :

دوازدهم اردیبهشت « روز ملی معلم » و سالروز شهادت ابوالحسن خاندانی در اعتراضات صنفی معلمان در مقابل مجلس شورای ملی در سال ۱۳۴۰ را گرامی می‌داریم.

همچنین تجلیل می‌کنیم از مقام والای معلمان آزاده ، اسطوره‌های حق طلبی و مقاومت که در ۲۳ سال اخیر با آرای ظالمانه زندان متحمل حبس‌های ناروا گردیدند اما سرافرازانه ایستادند و در برابر بی‌عدالتی و بیداد تسلیم نشدند .

از نظر جامعه فرهنگیان ، نمایندگان صنفی آنها جزو پاکترین و دلسوزترین فرزندان این سرزمین هستند و هیچ اتهامی متوجه آنها نیست. آنها شایسته تجلیل و تقدیرند نه اخراج و تعزیر .

بی‌گمان اگر خردمندی در نهادهای تصمیم ساز و تصمیم گیر حضور داشتند، رویکرد تقابلی با جامعه معلمان را اتخاذ نمی‌کردند زیرا هیچ قدرتی در ستیز و تقابل با معلمان پیروز نشده و نخواهد شد.

در طول سالیان متمادی از مواجهه سرکوبگرانه با خواسته‌های صنفی فرهنگیان، سال ۱۴۰۲ یکی از سیاه‌ترین سال‌ها در تاریخ آموزش و پرورش ایران است.

سالی که بی‌حجابا و به دور از دوراندیشی و عقلانیت و با هدف ایجاد رعب و سکوت گورستانی در جامعه فرهنگیان، تعدادی از کارآمدترین، دلسوزترین و مسئولیت پذیرترین معلمان ایران، هر کدام با بیش از دو دهه خدمت صادقانه، در یک همگرایی نامبارک بین هیات‌های تخلفات اداری و دیوان عدالت اداری با آراء ظالمانه از کار برکنار و اخراج شدند.

نه این معلمان فرهیخته و بی‌مثال از حافظه تاریخی ملت ایران فراموش خواهند شد و نه آنهایی که برای خوشایند نهاد قدرت و برخورداری از مطامع دنیوی، آرای زندان و اخراج را امضا کردند.

«اعتراض مجاز اما اغتشاش ممنوع است».

این جمله‌ای است که بارها از زبان مسئولان تراز اول کشور در موقع مواجهه با بحران‌ها، شنیده می‌شود. جمله‌ای کاملاً روشن و همه کس فهم که نیاز به هیچ توضیح و تفسیری ندارد.

اما سوال مردم از مسئولان این است که شما کدام یک از اعتراضات آرام و مدنی را پذیرفته و با آن مواجهه منطقی و محترمانه داشته اید و به خواسته‌های شهروندان تمکین کرده‌اید؟ لطفاً تنها به یک مورد در تاریخ ۴۵ ساله اخیر اشاره کنید.

نمایندگان صنفی فرهنگیان، از گیلان تا فارس و بوشهر و از خوزستان و کردستان تا خراسان، کدامین اغتشاش، تخریب و ناامنی را رقم زده‌اند که مستوجب زندان‌های طویل‌المدت و اخراج از کار هستند؟ مگر ادعا نمی‌کنید اعتراض مجاز است؟

کدام کشور در عقب مانده‌ترین بخش‌های جهان چنین رویکردی را با معلمان معترض اتخاذ می‌کند؟

با این همه پروپاگاندای رسانه‌ای و با این همه اقتداری که برای خود قائلید آیا توانایی پاسخ دادن به همین یک سوال ساده را دارید؟

آیا نمی‌بینید که عدم پاسخگویی و بی‌توجهی به مطالبات حداقلی مردم و مواجهه سرکوبگرانه با این خواسته‌ها، شکافی عظیم بین حکومت و مردم ایجاد کرده است؟

اما، برگ سیاه دیگر در تاریخ این سرزمین، صدور حکم اعدام برای توماج صالحی، جوان هنرمند و مردمی است. مشفقانه می‌گوییم که چنین رأی، اعتبار دستگاه قضایی را به بازی گرفته است.

همگان می‌دانند این حکم قابلیت اجرا پیدا نمی‌کند اما هدف از آن ایجاد ترس و ناامیدی در جامعه منتقدان و معترضان است.

کانون معلمان همدان ضمن محکوم کردن این رای قرون وسطایی که حتی مورد انتقاد قضات باسرف در همین سیستم قضایی است اعلام می‌کند همچنان که این هنرمند محبوب، صدای جامعه فرهنگی ایران بوده است هم اینک معلمان ایران صدای او هستند .

ترسم که به کعبه نرسی ای اعرابی/

این ره که تو می‌روی به ترکستان است /

۱۲/۲/۱۴۰۳

*ادامه تجمع اعتراضی کارگران کارخانه کاغذ پارس نسبت به سطح پایین حقوق و عدم تبدیل وضعیت و وعده های توخالی مسئولان بابرپایی تجمع مقابل فرمانداری شوش

روز چهارشنبه 12 اردیبهشت همزمان با روز جهانی کارگر، کارگران کارخانه کاغذ پارس به اعتراضشان نسبت به سطح پایین حقوق و عدم تبدیل وضعیت و وعده های توخالی مسئولان بابرپایی تجمع مقابل فرمانداری شوش ادامه دادند.

در همین رابطه: ادامه اعتراضات کارگران کارخانه کاغذ پارس نسبت به سطح پایین حقوق و عدم تبدیل وضعیت و وعده های توخالی مسئولان بابرپایی تجمع مقابل فرمانداری شوش

روز سه شنبه 11 اردیبهشت، کارگران کارخانه کاغذ پارس به تجمعشان مقابل فرمانداری شوش در اعتراض به سطح پایین حقوق و عدم تبدیل وضعیت و وعده های توخالی مسئولان ادامه دادند.

یکی از کارگران حاضر در تجمع به خبرنگار رسانه ای گفت: روز کارگر بهترین فرصت برای بیان مشکلاتمان است به همین دلیل امروز (روز کارگر) نیز همانند روزهای گذشته برای پیگیری مطالباتمان مقابل ساختمان فرمانداری شوش حاضر شدیم.

وی با بیان اینکه کارگران خواهان مشخص شدن وضعیت پرداخت مطالبات معوقه و امنیت شغلی خود هستند، درباره تداوم اعتراض کارگران این کارخانه گفت: تا این لحظه از جانب مدیریت کارخانه و مسئولان اداری شهرستان شوش پاسخ مشخصی به خواسته‌ی کارگران داده نشده است.

او با بیان اینکه مدیریت کنونی کاغذسازی پارس به بهانه‌ی اینکه کار را تماما به شرکت پیمانکار واگذار کرده، از مسئولیتی که در قبال حقوق ممتازهی کارگران دارد، شانه خالی کرده است، افزود: در شرایط فعلی که کارگران در اعتراض هستند از مسئولان توقع داریم که به جای حمایت از مدیریت کارخانه، از او بخواهند با کنار گذاشتن پیمانکار به تعهدات قانونی خود در قبال کارگران و کارخانه عمل کند.

به گفته این کارگر، مطالبات اصلی کارگران کاغذسازی پارس علاوه بر خروج پیمانکار از کارخانه و تغییر قرارداد کار کارگران، راه اندازی همه خطوط تولیدی کارخانه است. در عین حال خواستار رفع تبعیض و بهبود وضعیت شغلی و مزایای دریافتی هستیم.

*تجمع اعتراضی اهالی روستای دج چابهار نسبت به نداشتن آب شرب و بی‌تفاوتی مسئولان

روز چهارشنبه 12 اردیبهشت، اهالی روستای دج در بخش پیرسهراب از توابع شهرستان چابهار برای اعتراض به نداشتن آب شرب و بی‌تفاوتی مسئولان دست به تجمع زدند.

به گزارش یک منبع خبری محلی، روستای دج و چندین روستای اطراف آن پس از بارش های سنگین باران در اسفند ماه 1402 و طغیان رودخانه ها و گرفتار شدن در سیلاب ها، از آب آشامیدنی محروم شده‌اند و با گذشت بیش از دو ماه همچنان بدون آب هستند.

***آخرین خبراز بازداشتی های اهواز مقابل اداره کل تامین اجتماعی خوزستان**

آقای نوچیان و همسرشان خانم افشار (از معلمان بازنشسته)، آقای محمد زمان کامروا با قرار کفالت آزاد شدند.

خانم مریم ذلکی از دیگر بازداشتی های روز گذشته کماکان در بازداشت به سر می برد.

***احضار شانزده فعال صنفی معلمان به اداره اطلاعات توسط نهادهای امنیتی سندج**

روز چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ماه، همزمان با روز معلم، هفده معلم و فعال صنفی معلمان در شهر سندج از جمله فاطمه زندکریمی، طوبی حسینی، رضا الیاسی، علی قریشی، بهاءالدین ملکی، کمال فکورپان، سلام شافعی، جبار پاکزاد، مصطفی سربازان، صالح صالح‌نیا فرهاد موالی، رضا شریفه، پیمان نودینیان، مختار اسدی، جمال مرادی، فرزاد اسدپور و رضا سلیمی به نهادهای امنیتی شهر سندج احضار شدند.

این احضارهای در حالی انجام گرفت که روز دوشنبه ۱۰ اردیبهشت سومین دوره انتخابات انجمن صنفی معلمان کوردستان (شاخه سندج) برگزار گردید. صبح قبل از برگزاری انتخابات، با یورش به منزل خالد احمدی، به منظور ممانعت از برگزاری ایشان را بازداشت نمودند. همانطور که در بیانیه‌ی انجمن صنفی معلمان سندج پیش‌تر ذکر شده بود انجمن صنفی معلمان قائم به شخص نیست و با بازداشت ایشان نه تنها انتخابات متوقف نشد بلکه به نحوی شایسته و با استقبال جامعه‌ی فرهنگی برگزار گردید.

همچنین روز قبل از برگزاری انتخابات، یکشنبه ۹ اردیبهشت ماه، هشت تن دیگر از فعالین جنبش صنفی معلمان سندج از جمله فرزاد صفی‌خان‌پور، فیصل نوری، مجید کریمی، محی‌الدین ریحانی، غیاث نعمتی، صلاح حاجی‌میرزایی، رضا طهماسبی، عابد عباسی به حراست نواحی احضار و تهدید شدند.

این احضارها در حالی صورت گرفته است که این افراد انتخاباتی دموکراتیک برگزار کرده‌اند. اعضای احضار شده جمعی از اعضای تاثیرگذار هیات مدیره انجمن صنفی معلمان کوردستان-سندج و هیات اجرایی سومین انتخابات این انجمن بوده‌اند که بر حق قانونی انجمن و به تبع آن انتخابات تاکید کرده‌اند.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

***تائید محکومیت محمد عابدینی فعال صنفی فرهنگیان استان خراسان رضوی در دادگاه تجدیدنظر**

دادگاه تجدید نظر استان خراسان رضوی در آستانه‌ی روز معلم حکم ۶ ماه حبس محمد عابدینی معلم نمونه و دبیر برتر آموزش و پرورش که با شکایت اداره‌ی اطلاعات کاشمر، دادستانی دادگاه عمومی

و انقلاب و قاضی شعبه ۱۰۱ دادگاه کیفری ۲ شهر بردسکن به "اتهام نشر اکاذیب از طریق سامانه‌های رایانه‌ای به جهت تشویش اذهان عمومی" صادر شده بود را تأیید اما آن را به مدت پنج سال تعلیق کرده است.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران ضمن محکومیت صدور احکام قضایی علیه فعالین صنفی فرهنگیان و معلمان شریف ایران، خواهان لغو همه‌ی احکام صادره و آزادی معلمان زندانی است.

***بیوک لازمی فعال صنفی فرهنگیان البرز به ۶ ماه انفصال از خدمت محکوم شد**

بیوک لازمی فعال صنفی البرز با ۲۴ سال سابقه کار در ناحیه ۴ کرج به دلیل شرکت در تجمعات مطالباتی معلمان مبنی بر اجرای قانون رتبه بندی، با حکم هیئت تجدید نظر تخلفات اداری آپ از تاریخ ۱ اردیبهشت ۱۴۰۳ به مدت شش ماه انفصال از خدمت محکوم شد.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران ضمن محکومیت صدور احکام قضایی علیه فعالین صنفی فرهنگیان و معلمان شریف ایران، خواهان لغو همه‌ی احکام صادره و آزادی معلمان زندانی است.

***احضار اسماعیل عبدی به اطلاعات سپاه**

عبدی طی حکمی ناعادلانه از تیرماه ۱۳۹۴ روانه زندان شد و تا آذر ۱۴۰۲ برای گذراندن دوران محکومیت خود در حبس بود که با پذیرش اعاده دادرسی در دیوان عالی کشور و تودیع وثیقه از زندان آزاد شد.

احضار عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان تهران در حالی صورت می‌گیرد که هنوز فرصت سامان دادن به وضعیت شغلی و زندگی خود را نیافته است .

همزمان با روز معلم بسیاری از فعالین صنفی معلمان به نهادهای امنیتی احضار شده‌اند و آن ها را تهدید کرده اند که در تجمع اعتراضی و مناسبتی معلمان در روز معلم شرکت نکنند.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

***احضار و بازجویی از مظفر صالح‌نیا توسط اداره اطلاعات سنندج**

امروز چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳، مظفر صالح‌نیا از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران، به اداره اطلاعات سنندج احضار و مورد تهدید و بازجویی قرار گرفت.

بازجویی اداره اطلاعات درخصوص عدم شرکت در مراسم روز جهانی کارگر وی را به برخورد قضائی تهدید نمود.

لازم به ذکر است که دو روز گذشته نیز ماموران اداره اطلاعات سنندج ضمن تماس تلفنی با مظفر صالح‌نیا، وی را درخصوص عدم شرکت در مراسم‌های روز جهانی کارگر مورد تهدید قرار داده بودند.

در روزهای اخیر تعداد زیادی از فعالین کارگری و معلمان سنندج از جمله شادمان بنی‌بشر، طیب چتانی، رفیق کریمی، توفیق محمودی، احمد قمری و دیگر فعالین توسط اداره اطلاعات احضار و بازجویی شده‌اند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران احضار مظفر صالح‌نیا و دیگر فعالین در سنندج را قویا محکوم نموده و برگزاری تجمع و مراسم روز جهانی کارگر را حق مسلم کارگران می‌داند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران. ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

***احضار رامین کریمی فعال کارگری به ستاد خبری وزارت اطلاعات شهر سنندج**

همزمان با اول ماه مه روز جهانی کارگر، امروز ۱۲ اردیبهشت ماه فعال کارگری رامین کریمی به ستاد خبری وزارت اطلاعات شهر سنندج احضار گردید و ضمن بازجویی و تهدید نامبرده از وی خواسته شد تا از حضور در مراسمات روز جهانی کارگر خودداری کند.

*آفرین نجفی زاده، دبیر دوره هفتم انجمن رویش دانشگاه علم و صنعت و ورودی ۱۴۰۰ مهندسی مکانیک، با حکم کمیته انضباطی دانشگاه، به مدت یک ترم از تحصیل محروم شد.

او درباره‌ی این خبر در توئیتر نوشته است که در کمیته انضباطی بارها به «تشکیل کارگروه دفاع از حقوق دانشجویان» و مصاحبه‌های وی به عنوان تخلفی فرضی اشاره کرده‌اند اما محوریت این حکم مربوط به تصاویر شخصی اوست.

*مطهره گونه‌ای دانشجوی تبعیدی دندانپزشکی دانشگاه تهران و دبیر سیاسی سابق انجمن اسلامی دانشگاه تهران، امروز، چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت پس از احضار تلفنی توسط اطلاعات سپاه بازداشت شد.

akhbarkargari2468@gmail.com